

DUHOVI

K. ^d Bili su siromašni ljudi, kao ja, kao ti; ^F

^B bacali su mreže u jezero,

^F il ubirali porez na ^{A7} vratima grada.

^d Koliko se sjećam među njima,

^F ne bijaše ni jednog doktora,

^B a onaj kojeg su zvali Učiteljem

^F umro je, te pokopaše i ^{A7} Njega.

Z. ^d AKO ČUJEŠ ŠUM S NEBA, ^C

^d I KAKO VJETAR ^A POTRESA VRATA,

^d POSLUŠAJ: TO JE GLAS ŠTO TE ^C ZOVE,

^d TO JE POZIV DA IDEŠ ^A DALEKO.

^d TO JE OGANJ ŠTO SE ^G RAĐA

^A U ONOM KOJI ZNA ^d ČEKATI,

^F U ONOM KOJI ZNA HRANITI

^{A7} NADU ^d LJUBAVI.

K. ^F Imali su u grudima srce, kao ja, kao ti,

^B
stisnuto rukom od leda;
^F ^{A7}
imali su oči isprane od suza
^d
i lice sivo od groznice i straha;
^F
mislili su sigurno na izgubljena prijatelja,
^B
na ženu ostavljenu na kućnom pragu,
^F ^{A7}
na križ ukopan na vrhu brijega.

^d ^C
Z. AKO ČUJEŠ ŠUM S NEBA ...

^d
K. I vjetar pokuca na kućna vrata,
^F
uđe kao luđak u cijelu sobu,
^B
a oči i glas im bili od ognja,
^F ^{A7}
iziđoše na trg izvikivati radost.
^d
Čovječe koji čekaš sakriven u sjeni,
^F
glas što govori upravo je za te,
^B
donosi ti radost, radosnu vijest:
^F ^{A7}
stiglo je već kraljevstvo Božje.

^d ^C
Z. AKO ČUJEŠ ŠUM S NEBA ...